

Dr Leszek Myszkowski (2.08.1959-7.11.2023)

Leszek Myszkowski pochodził z Warszawy. Tam uczęszczał do szkoły podstawowej i liceum ogólnokształcącego. Maturę otrzymał w 1978 r. Po maturze podjął studia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego, które ukończył w dniu 26 września 1983 roku, uzyskując tytuł zawodowy magistra biologii – specjalność biologia środowiskowa. Jego praca magisterska, wykonana pod kierunkiem doktora Andrzeja Prejsa, dotyczyła strategii żerowania rodzimego gatunku ryby, ciernika. Praca ta została wyróżniona w 1984 roku w konkursie Polskiego

Dr Leszek Myszkowski

Towarzystwa Hydrobiologicznego o nagrodę im. Profesora Mariana Gieysztora na najlepsze prace magisterskie w dziedzinie szeroko rozumianej hydrobiologii. Później, w 1986 roku, jej wyniki zostały opublikowane w cenionym czasopiśmie naukowym *Ekologia Polska* pt. „Optimal selection in foraging by three-spined stickleback (*Gasterosteus aculeatus* L.)”.

Zdolny student piątego roku i niebanalna tematyka jego pracy magisterskiej zwróciły uwagę członka Komisji Nagród PTH, docenta Karola Opuszyńskiego, w tamtym czasie kierownika Pracowni Chowu i Hodowli Ryb w Zakładzie Rybactwa Stawowego IRS w Olsztynie. W efekcie Leszek dostał propozycję zatrudnienia w Zakładzie jeszcze przed skończeniem studiów i w dniu 2 listopada 1982 roku został przyjęty do pracy na stanowisku technika. Bezpośrednio po ukończeniu studiów awansował na stanowisko specjalisty.

W pierwszych latach kariery zawodowej Leszek Myszkowski uczestniczył w głównym nurcie prac badawczych prowadzonych przez Pracownię, która wtedy nosiła nazwę Pracowni Biologii i Chowu Ryb. Ich wspólnym celem było opracowanie skutecznych metod kontrolowanego podchowu najmłodszych stadiów karpia i jego niektórych krewnych (azjatyckie ryby roślinożerne) z zastosowaniem pionierskich, mocno jeszcze niedoskonałych przemysłowych pasz startowych, jako substytutu pokarmu naturalnego. W miarę upływu lat zainteresowania naukowe Leszka stop-

niowo ewoluowały w kierunku zagadnień związanych bliżej z toksykologią, a konkretnie wpływem na ryby toksycznych związków azotowych, preparatów używanych do dezynfekcji urządzeń akwakultury oraz herbicydów i środków owadobójczych stosowanych w rolnictwie. Miejsce, które zapewniało odpowiednie warunki do tego rodzaju prac badawczych znalazł w Pracowni Ichthyohigieny, kierowanej przez profesor Marię Studnicką. Zwieńczeniem kilku lat działalności naukowej Leszka była rozprawa doktorska pt. „Toksykologiczny wpływ azotynów na mechanizmy obronne młodocianych form rozwojowych karpia (*Cyprinus carpio* L.) oraz próby przeciwdziałania immuno-

supresji preparatem Nitrogranulogen”, wykonana pod kierunkiem profesora Andrzeja K. Siwickiego i obroniona w dniu 9 maja 1994 r. Krótco po obronie rozprawy nastąpił kolejny awans, tym razem na stanowisko adiunkta. W późniejszym okresie Leszek powrócił do Pracowni Biologii i Chowu Ryb, która wtedy oferowała nowy, znacznie poszerzony i o wiele atrakcyjniejszy niż dawniej wachlarz badanych zagadnień i gatunków ryb; nie tylko bliskich krewnych karpia. W końcowych latach swojej długiej kariery zawodowej Leszek coraz bardziej zagłębiał się w zagadnienia statystyczne, wykonując analizy produkcji rybackiej na podstawie kwestionariuszy RRW-22. W 2017 roku został ekspertem Komisji Europejskiej do spraw statystyk rybackich.

Dr Leszek Myszkowski zostawił po sobie niebagatelną dorobek publikacyjny, obejmujący sto kilkadziesiąt pozycji, wśród których znajdują się 34 publikacje naukowe.

Leszek miał w życiu kilka sportowych pasji, które zaczął amatorsko rozwijać jeszcze w czasie studiów. Oprócz nurkowania, żeglowania po jeziorach i morzach, a zimą jazdy na nartach, namiętnie uprawiał wspinanie się w skałkach. W ostatnich latach właśnie temu zajęciu poświęcał szczególnie dużo czasu zarówno w kraju, jak

i wyjeżdżając za granicę m.in. do Grecji. I właśnie w Grecji podczas urlopu w dniu 7 listopada 2023 roku zmarł nagle u podnóża skałek, gdzie zamierzał się wspinać. Cztery tygodnie później został pochowany na cmentarzu w warszawskim Wilanowie.

Cześć Jego pamięci...

Jacek Wolnicki

Fotografia: Anna Burek

Bronisław Długoszewski (1949-2023)

„Są chwile i ludzie, których się nie zapomina”

Św. Jan

Z ogromnym żalem przyjęliśmy wiadomość o niespodziewanej śmierci naszego Kolegi, Bronka Długoszewskiego. Odszedł w wieku 74 lat, w Wigilię 2023, pogrążając w smutku Rodzinę i przyjaciół. Instytut Rybactwa

Śródlądowego stracił uznanego specjalistę w dziedzinie hydroakustyki, a polskie łowiectwo podwodne straciło kolejną legendę.

Bronek przez 44 lata był pracownikiem, początkowo Zakładu Techniki Rybackiej, a później Pracowni Hydroakustyki – w Instytucie Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie. Miał ogromną wiedzę na temat ryb, które były głównym obiektem jego zainteresowań zarówno profesjonalnych, jak i hobby. Miał też wieloletnie doświadczenie w pracach na wodzie i pod wodą. Był cenionym pracownikiem, współautorem ponad 20 publikacji naukowych w czasopismach polskich i zagranicznych, uczestnikiem szeregu projektów naukowych, w tym zagranicznych (Francja, Norwegia, Węgry, Chiny), a także zdobywcą wielu trofeów Stowarzyszenia Spearfishing Poland. Była to postać nietuzinkowa, człowiek, którego całym życiem było podwodne królestwo. Nestor łowiectwa podwodnego, wyjątkowy, dobry i mądry człowiek. Jego skromność, szlachetność i życzliwość na zawsze pozostaną w naszej pamięci. Odpoczywaj w pokoju, drogi Przyjacielu.

Prof. dr hab. Małgorzata Godlewska

Prof. dr hab. Andrzej Hutorowicz

Dr Lech Doroszczyk

Dr Jacek Tunowski

Inż. Ewa Kanigowska